

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí složeném z předsedy senátu Tomáše Langáška (soudce zpravodaj) a ze soudců a soudkyň Josefa Baxy, Davida Hipšra, Radana Malíka, Barbary Pořízkové, Miloslava Výborného a Daniely Zemanové, v právní věci navrhovatele: politické hnutí **Frýdečané a Místečané**, IČ 03168786, se sídlem F. Čejky 434, Frýdek-Místek, proti odpůrkyni: **vláda**, se sídlem nábr. E. Beneše 4, Praha 1, v řízení o návrhu na „zrušení pozastavení činnosti“, resp. znovuobnovení činnosti politického hnutí

t a k t o :

I. Návrh s e o d m í t á .

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 14. června 2017 návrh politického hnutí Frýdečané a Místečané (dále jen „navrhovatel“) na „zrušení pozastavení činnosti“, resp. znovuobnovení činnosti, jež mu byla k návrhu odpůrkyně pozastavena rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. března 2017 č. j. Pst 10/2017-24. Důvodem pro pozastavení činnosti navrhovatele bylo, že nepředložil výroční finanční zprávy za roky 2014 a 2015 v úplnosti stanovené zákonem, neboť v nich chyběly zprávy auditora o ověření roční účetní závěrky. Navrhovatel k tomu uvedl, že uvedené výroční finanční zprávy o audity doplnil a zaslal je dne 27. dubna 2017 Poslanecké sněmovně Parlamentu.

[2] Při posouzení návrhu vycházel Nejvyšší správní soud ze závěrů vyslovených v usnesení ze dne 29. srpna 2007 č. j. Obn 1/2006 - 11, č. 1386/2007 Sb. NSS a později v usneseních ze dne 17. prosince 2008 č. j. Pst 19/2007 - 56 a ze dne 26. září 2013 č. j. Pst 22/2013 - 5.

[3] V citovaných rozhodnutích dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v případě, kdy byla činnost politické strany či politického hnutí pozastavena z důvodu nepředložení výročních finančních zpráv v úplnosti požadované zákonem, není Nejvyšší správní soud věcně příslušným rozhodnout o znovuobnovení jejich činnosti. Podle § 14 odst. 3 zákona č. 424/1991 Sb., o politických stranách a politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o politických stranách“), se v takovém případě *činnost strany a hnutí považuje za řádně obnovenou dnem, kterým byla stanovená povinnost uznána za splněnou příslušným orgánem.*

[4] Na tomto místě je nutno zdůraznit, že novelou zákona o politických stranách provedenou zákonem č. 302/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, byl s účinností od 1. ledna 2017 zřízen Úřad pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí (dále jen „Úřad“), na který přešly kontrolní pravomoci v oblasti dohledu nad hospodařením stran a hnutí, dosud vykonávané Poslaneckou sněmovnou Parlamentu (§ 19f zákona o politických stranách v platném a účinném znění). Podle čl. II bodu 2 zákona č. 302/2016 Sb. měla Poslanecká sněmovna posuzovat výroční finanční zprávu za rok 2016 a doplnění výročních finančních zpráv z předchozích kalendářních let podle znění zákona o politických stranách účinného do 31. prosince 2016, naposledy ve lhůtě do 7. června 2017. Po uplynutí této lhůty se orgánem příslušným uznat za splněnou povinnost navrhovatele předložit výroční finanční zprávy v úplnosti požadované zákonem ve smyslu § 14 odst. 3 zákona o politických stranách stal Úřad.

[5] Navrhovatelka podle svého tvrzení zaslala doplnění výročních finančních zpráv Poslanecké sněmovně již 27. dubna 2017, tedy v době, kdy příslušnost tato doplnění posoudit a případně uznat, že navrhovatelka předložila finanční zprávy v požadovaném rozsahu, náležela ještě Poslanecké sněmovně. Svě podání tedy adresovala (tehdy ještě) příslušnému orgánu. Ve výše citovaném usnesení č. j. Obn 1/2006-11 Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že dodání chybějících dokumentů příslušnému orgánu nelze chápat jinak než jako implicitní podání návrhu na znovuoobnovení činnosti strany. S odkazem na pozdější judikaturu (výše citovaná usnesení č. j. Pst 19/2007 - 56 a Pst 22/2013 - 5) však lze navrhovateli doporučit, aby příslušnému orgánu - nyní již Úřadu – adresoval výslovnou žádost o uznání původně nesplněné povinnosti, která byla důvodem pozastavení jeho činnosti, za splněnou.

[6] V podmínkách právního státu pak je pochopitelné, že o tomto návrhu musí být rozhodnuto, a to pozitivním či negativním způsobem. Pokud by Úřad povinnost politické strany či hnutí shledal splněnou, dochází tím současně k obnovení jejich činnosti. V případě negativního rozhodnutí Úřadu se jedná o rozhodnutí správního úřadu zasahující do subjektivních veřejných práv politické strany či hnutí, přezkoumatelné v rámci správního soudnictví v režimu soudního řádu správního. Správnímu soudu tak přísluší oprávnění takovéto rozhodnutí Úřadu v případě jeho nezákonnosti zrušit a zavázat ho svým právním názorem [§ 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

[7] Konečně je vhodné se vyjádřit i k situaci, kdy by politická strana či hnutí sice Úřadu určitou dokumentaci předložily, nicméně Úřad by se jí vůbec nezabýval a nikterak by nerozhodl. V tomto případě by soudní ochranu politické strany či hnutí představovala žaloba proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. s. ř. s., na jejímž základě je správní soud oprávněn uložit správnímu orgánu (tzn. Úřadu) povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanovit k tomu přiměřenou lhůtu.

[8] Vycházejí z těchto úvah Nejvyšší správní soud uzavírá, že o návrhu na znovuoobnovení činnosti politického hnutí, jehož činnost byla pozastavena z důvodu nepředložení výročních finančních zpráv v úplnosti požadované zákonem (přesněji o žádosti o uznání původně nesplněné povinnosti, která byla důvodem pozastavení jeho činnosti, za splněnou), nepřísluší rozhodovat Nejvyššímu správnímu soudu, ale od 8. června 2017 výhradně Úřadu. Jak již bylo řečeno, Nejvyšší správní soud je ve smyslu § 95 s. ř. s. sice příslušný k řízení o návrhu na znovuoobnovení činnosti politické strany nebo politického hnutí, avšak s výjimkou „znovuoobnovení činnosti“ pozastavené z důvodů uvedených v § 6 odst. 5 a 19h odst. 1 zákona o politických stranách (§ 14 odst. 3 zákona o politických stranách v platném a účinném znění). Právě o takový případ přitom jde v posuzované věci.

[9] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh na znovuoobnovení činnosti navrhovatele odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť není orgánem věcně příslušným k projednání takového návrhu, což je neodstranitelný nedostatek podmínky řízení.

[10] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. července 2017

Tomáš Langášek
předseda volebního senátu